

متن پرسش

با سلام و عرض ادب خدمت استاد گرامی ۱- اگر ما نفس اهل بیت علیه السلام را با آن حقیقت نورانیت متحد بدانیم پس روایاتی دال بر افزوده شدن علم ایشان یا اختلاف کیفیت دریافت وحی و.... که نشان دهنده نوعی دوگانگی است چگونه توجیه می شود؟ ۲- اینکه سیر ممکن به واجب بی نهایت است و حدی ندارد یعنی چه؟ ۳- کتابی عمیقتر پیرامون توحید معرفی نمایید؟ (مباحث کتاب از برهان تا عرفان و شرح خطبه های توحیدی نهج البلاغه را گذرانده ام به توفیق الهی)

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: ۱- تلاش اهل البیت «علیهم السلام» در نماز و عبادات برای حفظ آن اتحاد است و مقام عصمت آن‌ها برای هدایت جامعه ولی در این‌که ماوراء مقام عصمت، آن‌ها برای خود کمالاتی دارد و بر همان اساس برایشان صلوات می‌فرستیم سخن دیگری است. ۲- ممکن‌الوجود هراندازه مابالقومه‌هایش را به مبالفعل تبدیل کند این‌طور نیست که یک‌جا دیگر از مقام امکان ذاتی در آید و به واجب بالذات برسد. ۳- کتاب‌های حضرت روح‌الله «رضوان‌الله تعالی علیه» مثل «شرح دعای سحر» و «مصباح‌الهدایه» و «تفسیر سوره‌ی حمد» و «چهل حدیث» و.... موفق باشید